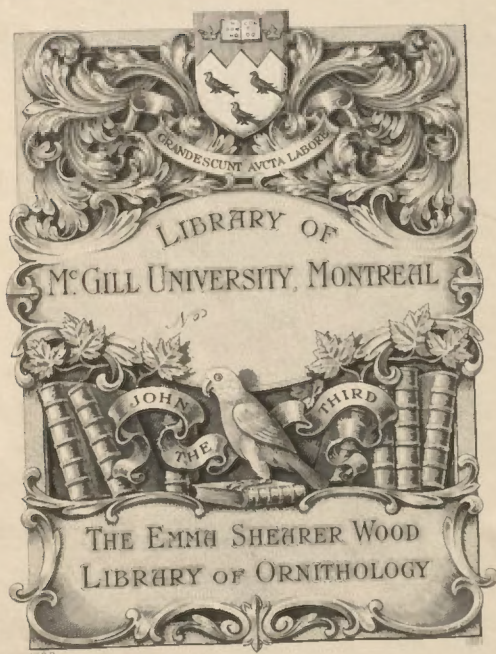

16
D
+ Fu
M

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

ACC. NO.

REC'D

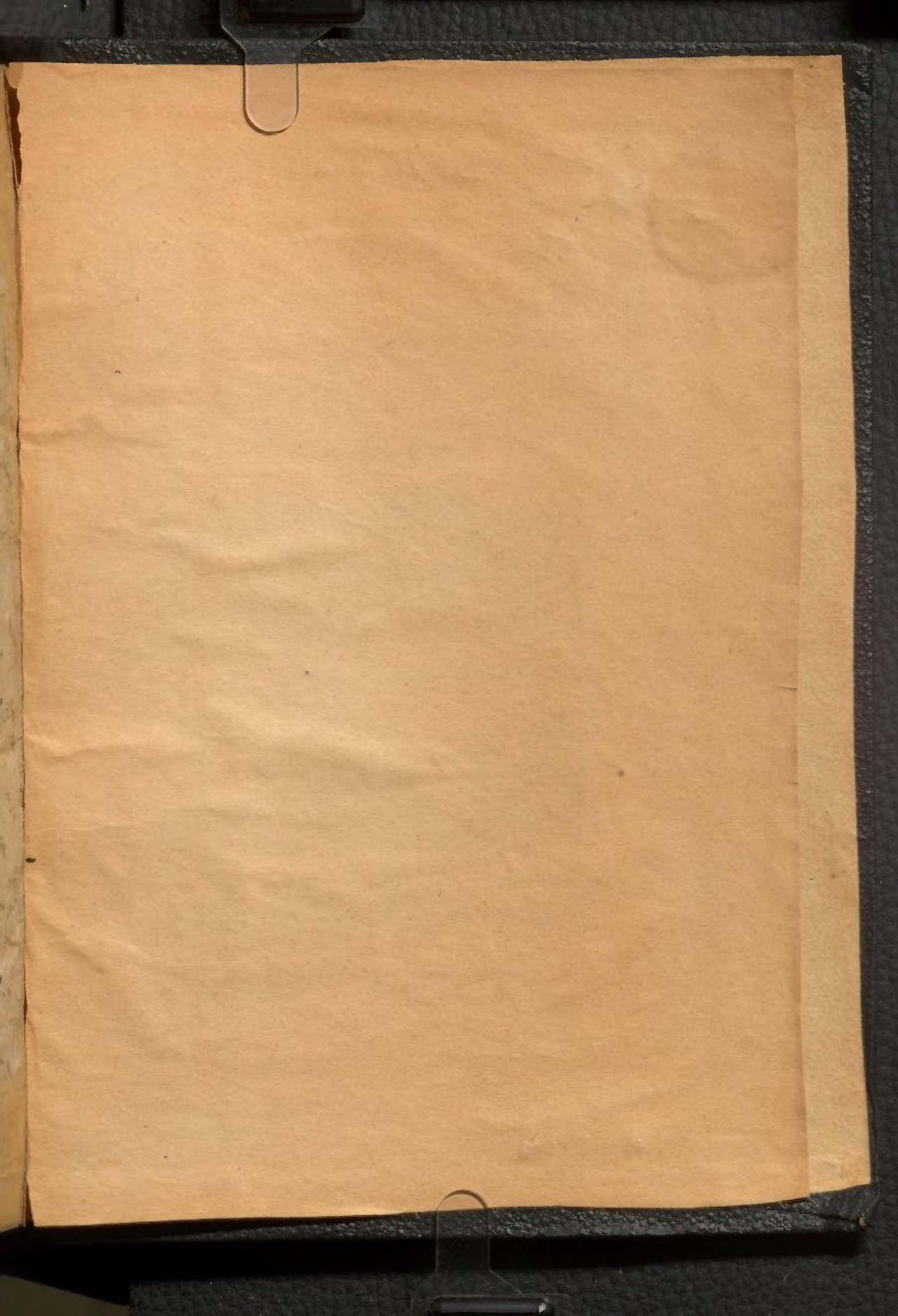
ANNOTATED W.

Z 10

Dastūru's-sayd.

W 25

4114 764

10. III. 92

بسم الله الرحمن الرحيم

نامه

48

محمد سجد و عباس بود از زن ابد و مراد است ای راسته دلدار بار بلند
 معرفت من در دلهای عارفانرا سگار است از دوشتنار طوفان سگار حقیقت
 کلمت خوش است جهان خانه از امید میماند دست این محبت است
 حد نیست مرغ قلوب مو مبارز طعم نموده بحری ندر رخسار رخسار جهان
 صبا نخرمانرا نیست نالود کرداننده و پوزره شرفی اجناس است
 و حسن آباد و باران حسن رون در صحنای انبیا ای سگار کرده و
 نقش سبک مهرش کصد صدای او خوش و طبع سحران دنیا را
 خردار است خنده و در و نا محدود بر سر را سنا خلاصه امعا محض صفا
 ای بلند هوای قاف خوش اودانی غنایت بلاغت نوابی
 سخنان الدنی اسری اند بارت داده لافطوس رحمن الدله
 عاصیان امت را ازین خند کناه بحرست کلمه طبر را نموده و سحر
 یار کبار برگزیده حضرت برورد کار و برای اصحاب و در باب دی که

بسیار رخسار سرسبز و فریان گلزار موقوف اند بادا با بعد اوصاف للعباد
را اسحق الاعضا به محمد رضا ولد خواجه محمد توفیق میگوید که حکم اندک به اصل حکم
عبدالبر والی بحر بخار خواست نام داشتیم و مدتی مجمع جالوران را رسم
بر برده و چرند و در زنده صرف نمودم و در بن فن مهارت تمام از
امداد نرسیت بندگان سلا خوانین نامدار ذوی الافزار کرده و
خلاصه وزیده و در کار شهنشوار میدان امارت و ایالت شهید و
جلالت و بکالت تاب منابت حضرت ظل عالی حضرت
بهادر عالم کبریا ای رسانده بودم که بعضی از رفقای این کبریا
و خواستند که مقدمه چند در معرفت و شناخت جالوران سرکار
و طریق طیار نمودن آنها و دریافت بیماری و علاج آن که مکرر
رسم به تعلیم خدای رفیق بود پس بد از آن جا که بادت نامدار و
ذوی الافزار بعد از ضبط امور مملکت و دستور و بر داشت
در ضبط بکار و فخت انار که سبب سرحد و مرقد از نور است

کارهای

سای اهل روزگار است برداخته اند و در اثر افاضات بدن صفت
لطیف و نیت شریف غلبه نام ریاضت فیض نیا نیست بفرموده
و اکثری بر کاین برین فعل حمیدین خواستش موفوره میموده اند باین
این خاک را میفروارند و آنرا مرقعات مذکوره را که بجز در آورده
بود نظر فتوت و در محنت اهل فطرت و ارباب خیر داشتند و بجز
و مابقی در عهد حضرت سلطان نیا خلافت و سکه میسندر جاه
سلمان خیر قدر قدرت قضا صولت هر شهر خلافت و جمعی
در سلطنت و بنورسانی خیز بازوی قدرت و توانائی و شاه
ملو این عالمگیری و جهان کسب و تیاج بخش طین روزگار مایه شایسته
حضرت افروز کار ظل سبحانی حلقه رحمانی ابوالمظفر محمد بن محمد ادریس
بنیاد عالمگیری داشت و غاری خدای عالم و سلطان و افاض علی بن علی
برده و افاض به بنده بکار و بنهاد و سحر بنوی اصلی الهی و ملک و سلم
در آورده و عطفه مفتوح الابواب در بنهاد و سنن تاب درج نموده و

در سوره البقره که در آنجا از طاعت قدرت و علو همت صاحب
عبارت شده و بهر سنایان فن از نظر کما این اوراق
طلاست خسته کمال قدرت بصارت و در اظهار نقض انجا باید ان
تعلیم فیض مدغم اصلاح فرموده بخوابیدار مقلد و وضع سازند و با
باب اول در معرفت جانور کلال جسم و شباهت جسم باب یک در معرفت
دادن اذق بصوت و حب جانور خورد و کلال جسم باب دوم در طیار کردن
جانور کلال جسم و شباهت جسم باب چهارم در طریق صاف نمودن
جمع جانور برنده نگاری باب پنجم در شناختن بند شدن
باب ششم در یافتن و انبساط صاف و علاج ان باب هفتم در
داشتن جانور کلال جسم و شباهت جسم باب هشتم در بقره
کلال ان باب نهم در علاج کلال داشتن بر مهره و غره باب دهم
در دانستن بر مهره خام و علاج جسم باب یازدهم در شناختن طایفه
باب بیست و دوم در انداختن حفاول کردن جانور باب بیست و سوم در
در نوشتن

[illegible]

در علاج ان باب سید و دوم در شناخت جلد و علاج ان باب سیم
در علاج آیداضن طبعی باب سید و چهارم در شناخت برتاقین ان باب
و علاج ان باب سید و پنجم در دانشن جوانی و علاج ان باب سید و ششم
نای و علاج ان باب سید و هفتم در دانشن زیر پا و علاج ان باب
و سید و هفتم در دانشن جهود و علاج ان باب سید و هشتم در دانشن مخرج از انرا
گویند و علاج ان باب سید و نهم در شناخت ضرب رسیده و علاج ان باب
در باقین گرمی زده و علاج ان باب سید و دهم در شناخت خن سردی
و علاج ان باب سید و یازدهم در شناخت گنده بجال و علاج ان باب
جصل و چهارم در دانشن و و پنجاه و علاج ان باب سید و پنجم در باقین
لکری و علاج ان باب سید و ششم در شناخت بر آمدن سوره و علاج
باب سید و هفتم در علاج زخم رسیده باب سید و هشتم در علاج ضرب
له با سنجان مبرسد باشد باب سید و نهم در علاج استخوان استخوان
پنجایم در شناخت برگردون و علاج ان باب سید و یکم در

گویند و در

توسعه کرد بر دو علاج ان باب است چنانچه در دوم در علاج دور کردن
باب بجهاد و سوم در شناختن از راه مجوزه و علاج ان باب بجهاد و

در علاج کوفه از راه اول و دوم هم گویند باب بجهاد و بجهاد در بافتن

ان باب بجهاد و ششم در معرفت بوزر سیاه کوشش باب

باب بجهاد و هفتم در طیار کردن جنه و سیاه کوشش باب بجهاد و هشتم در

صاف کردن قهر و در سیاه کوشش باب بجهاد و نهم در طیار کردن

در سیاه کوشش باب بجهاد و دهم در طیار کردن و سیاه کوشش

باب بجهاد و یازدهم در دانشن امراض یوز و سیاه کوشش و علاج ان

باب بجهاد و دهم در شناختن زیره باب بجهاد و یازدهم در طیار

کردن کت باب بجهاد و چهارم در طریق صاف نمودن کت باب

کت و پنجم در جوشن دانشن کت باب بجهاد و ششم در فابو

کردن و سیاه نمودن بکلت باب بجهاد و هفتم در بافتن امراض کت

علاج ان باب بجهاد و هشتم در معرفت امراض کت و سیاه نمودن

باب سفت و نیم در طیار و زن ابو یاب مقادیر و در خوشی است
ابو یاب مقادیر و دویم در شناختن امراض ابو و علاج این باب مقادیر
بسن کند و قبا و کرون و کراستیدن ابو با ابو یاب مقادیر و دویم در حسن
بند و ق و قبا و این باب مقادیر و چهارم در قوا و نفعات اندازی
مقادیر و نیم در ساختن باروت باب مقادیر و ششم در ساختن کردن
و صبر و ق و قبا و این باب اول در مقادیر جانور کمال و نیم در ساختن
و این مثل بر دو فصل است فصل اول در شناختن کمال و نیم در ساختن
باز است و این مثل لغت فرس و نندیت و در غنی باروت
و نیم در ساختن و نیم در ساختن و نیم در ساختن و نیم در ساختن
در جمیع امور از ترنیر بر سر است اما استیاب باروت نیم در ساختن
کاش و صحن و ایران و توران زمین دایمی هم میرسد و در و
شمال تر کاش و صحن است و شام و دایمی بدست می آید و در و دایمی
بلا و دایمی که قند مینود و در کشتن چهار فصل است فصل اول در ساختن

طعن نامند و زبان هندی سفید خوانند این

سبب بود و پیش سلاطین اعتبار دارد و در زبان

قسم دوم سرخ که اثر از زبان هندی دارد گویند

چون پیش خوشن فعل باشد قسم سوم سبزه که اثر

از زبان هندی کالانامند این جنس سوخ و شکست محنت طلب

قسم چهارم که بود از زبان هندی یکبار نامند این جنس

یعنی توکلهای هوایی و محرابی هم نبود و آن است

قسم پنجم که بر برتری دم او ظاهر باشد و محرابی و مشرب

یا نفس بر برتری باشد بود و از سر و دگر و کلاه

می باشد و در سال اول جمیع طوایف را جواز گویند و نقش

که در این بابی هر دو واسطه نوع بسیار است و خوشن

با مکی باشد و آنچه نور کو سبب آن بر خورده باشد از او دوری را
در ملک خود بنده بگزینان پندی از نیک نامند و جانوری که از خانه
گرنه یافته او را بلفظی که بوزن ملک و غاری و پندی خانه که بر گویند
و هر صبح بطوریکاری زیاده از بس سال نباشد و در نری
خوبی که تا پنج سال الاث همین را او هر چند سال خورده باشد و در
کند و هر یک از کرب جانوران کلان و خرد و هر یک از کرب و سار
کینه و مورچه های سنی فراخ و جنبه ها و سرش خورد و درون و درون
سبزه و زبره بر و بر کوشت و باز و در او دم کوناه و سطر و در
کند و ملک قیما خورد و در جمل و ناخن در از کرم کبچ و میل بسنی باشد
و مایع جانور است و خواستش نیز در و در صورت و میرت
شایسته نام دارد کین از باز کو جلب و نازک و راج
روح با زینت و با نشنفت و در کرب بر زبان فارسی دم

در لانی

نخ کو بند و در تیری فرو خواهند و بسیار است

سیان شمال است کلبی و اشبالی و کلمه است

و کلبان و کلبان ایران و توران هم میزند و از آنجا با طرف

دوای در هم جا گرفته منود و انوار و انوار است

در شمال است و در جنوب است و در جنوب است

در جنوب است و در جنوب است و در جنوب است

در جنوب است و در جنوب است و در جنوب است

در جنوب است و در جنوب است و در جنوب است

در جنوب است و در جنوب است و در جنوب است

در جنوب است و در جنوب است و در جنوب است

در جنوب است و در جنوب است و در جنوب است

در جنوب است و در جنوب است و در جنوب است

در جنوب است و در جنوب است و در جنوب است

کمان نرود و اشبانی اینها نیز از دای است و نیز هر چه
و هویتی نامحدود است که با نور است محبت و رنگش بدستور است
لیکن در همین رنگها بشود و هم میرسد معنی در زیر لون نا معلوم حال
سبای اندازد و این بسیار شجاع و دیر بود و میکانش بهر
خو که بهر جابر و دخت بیاید و اشبانی این بهتر از دای است و
نیز پس چیکو بند فصل دوم در معرفت جانوران سبای
بهترین اینها استغاری است و این نام در زبان تنخ و فارسی
عربی و هندی است و در سبای استغاری که گویند و
کم می بینند چون مادر است و بی این است و چنین است
که اسبانش در گوشتان داشتند و فحاح و بهر خان است
در هند و سنان دای بدست می آید و رنگش زرد است و
سبای که اندر در رنگها چون نامند این چنین است
که بهر که اندر در رنگها بکشد و اندر این چنین است و دیر بود
که بهر که اندر در رنگها بکشد و اندر این چنین است و دیر بود

که بهر که اندر در رنگها بکشد و اندر این چنین است و دیر بود

قسم سوم شرح که اندر دیندی بهور که گویند این بهر خوش تر است
 و در همه طبع و شکاری بهر و بر قوت و دیر و کند و
 این بود و بعضی بر هر دو بابی بر داری و بعضی در آنها که موزی
 را گویند ستار گویند و خالهها از جرح کلان تر بود و بهتر است
 با فواید بسیار چشم است که گویند بهر کار و بسیار
 و در این بابی بهر و هر دو چشم خورد و در شش کلان و برون
 بند و زبده بر و بر کوسن و باز و دوازده کوسن و در آنها
 و آنها خور و و حقل و نامش دراز بود و بعد از این
 و پنجاه چشم است و این نام منبل است و دیندی را
 و فارسی دیندی گویند و در آن است که گویند و
 و در آن است و در آن است و در آن است و در آن است

شکل بزرگی بود و در میان او درختی مانند قفاص نیام جای است و کجا
دار که گنگن نادر است قسم دوم و در میان او زبان کالی کوندا
ست بن بزرگ و پرفوت و شجاع و دیربازند و در کوهستان شمال کوه
کوچ و بهار و مورک و مان اون و سنبل و کشتار هم در میان
که انرا برهند و خراسانی نامند این جنس خوش فعل و خدی بود و در
کوهانی شمال یعنی از کوهستان و چون و کالی بود که در ایران و توران
بی ابد قسم چهارم سیاه که انرا بزبان هندی جاوی کوندا این جنس بون
و در کوهانی جنوب استین دارد و میان هم جنس استینا شیبانی
و بحر جاویر است که بزبان غری و فارسی و هندی مندرک است و در
کالی جاوی کوندا و اشجانش کسی ندیده و از نثاره و دریای سور و دریای
وادی هم برسد و در مندرک است قسم اول سرخ که انرا بزبان
بهوره خوانند قسم دوم سیاه که انرا بزبان هندی کالی کوندا
قسم سوم کوه و در انرا بزبان هندی بلکه کوندا این جنس بون

[illegible]

و در مقدار دانی ادویه سوف و حب جالوران خور و کلال در و بر باد
چون کتاب و در آنکه در کلال حبسم مقدار اسفنج بار است و در
سما حبسم مقدار اسفنج شفا و در خوشش موجب بعضی علل که در کور منور
مانند و این متن بر و فصل است فصل اول در مقدار ادویه سوف از برای
بار چهارم اسفنج و نرسیده پس برای اجره سه اسفنج یا سه برای است که اسفنج
و چهارم بر این بار و حبس بره اسفنج و بر این اسفنج و دوهونی اسفنج
و در حبس ادویه سوف به هم فاس عمل ارد و در حبس که برای باز بگوید و
پس این را چهار حصه اند که هر حصه و شکر و یکم حصه و بیاض و حبس و
به حبس و دوهونی از یک حصه و نیم پس در حبس بدین فاس عمل
فصل دوم در مقدار ادویه سوف و حبس که با حبسم مثلا در سوف که
بر این اسفنج شفا و نرسیده است و برای اجره پنج اسفنج و چهارم
و این برای اجره اسفنج و برای اجره سه اسفنج و شش اسفنج و برای اسفنج
و برای اجره و در حبس اسفنج و برای اسفنج که دو اسفنج و دو بر

نظمی و دوری

[illegible]

و شود و او را بگریز از باب لغات است و اگر در خوردن و پختن
چشم بچلارد و در خوردن چهارم و خوردن طعم شام هر چه در دوز
و آتش است سنسار و در شکم ببرد و برای کلان را از فصل
نیم بریده از لب کار و اشخوان را خوب شکسته و شسته بعد از طعم
بماند است بخوراند و این را در اصطلاح پزشکان بیهوشان و بیهوش
مع جانور بر میزند از آن و اندک سبک کنی یک تا یک خون جان لحظه
و این را با اصطلاح میزبان چاهی گویند و در شب یکبار است که فعل رد و
و عدد و در پرچ و شست بیهوشان نموده بید و این را گویند برای سوار
بسیار نافع است و در مقلد بگریز و نقل و در شکم ببرد و از باب
بدستور نقل بیهوش و است نقل بد و در روز و یک چ با کوفه چهار
نقل بد و در روز یک مرتبه باره را باب تر نموده بالای چشم ببرد و
بر آب بر چشم حاکم و نگاه کاهی جانور را در بر و در شکم نقل از
و خود بر و در شکم است و ده باب بشود و شهابی در سار و در

و در بنادوده

[illegible]

نام نیست بیدار یک زانو و خست خست زید و سیدی
بیار و آخن بشار خوبست که درین مثل زود ملازم بود
برور نصف جسم و کلاه بوزن بازوی سار و ایمنه کوه
ان بدست خود کرد و بدست دیگری باز و در انواصل بدو
طلبند تا دوسه روز بهین مثل دیگر برود و بعد از آن باریکترین
تا بنده بند و شقی که مدور است و غلط نیست که میگوید با بند
بر بیان بندی انون تا که نمیدارد از داده طبع دوسه
بر دست از آن داده است در هند و در هند بیوم و و نکار روان
تجربگی که در آن چهار تویچه باشد بسته بر روح از انواصل
که وقت صبح بطلند و برگردند ران و در آن میگردند و کاه کاهی
یکبار مصری می بخت سائده در گوسفند و حبابچه میگردند
غلط طبع بنده اند و در دست جسم برکت میدهند و در دست
بعد از آن افزاید و تب بیدار می آید و دست از دست می برد

بسیار نامی هم را دارند

[illegible]

چون بگویند و بر کوهست سینه و در مرغابی سینه و اندر پاهای
بهرین یلبامی بر لب این و در بعد از آن پیران و در چوبی یا بر صواب و باز
کسی که در فاض و ملکیت پیران و شکست از داده بر نموده و بپایند و در
و ادن است و در نوع اول که از قسم اول فصل دوم است و در باب بیست و یک
کردن و پیران و سینه است و از اینجا معلوم نموده و بعد از آن پیران و سینه
مست و باز از این پیران و سینه که در طبقه فراتر از این است و باز از این پیران
چهار بابی است که اینده بند و اب و پیران و سینه که هر یک از این پیران و سینه
و تات و پیران و سینه که در بطوریکه پیران و سینه که در پیران و سینه که در پیران و سینه
خالی سینه است و پیران و سینه که هر یک از این پیران و سینه که در پیران و سینه
کند و بر یک پیران و سینه که پیران و سینه که در پیران و سینه که در پیران و سینه
بعد از پیران و سینه که در پیران و سینه که در پیران و سینه که در پیران و سینه
و در پیران و سینه که در پیران و سینه که در پیران و سینه که در پیران و سینه
را بر پیران و سینه که در پیران و سینه که در پیران و سینه که در پیران و سینه

همان پیران

از آن رو چاهی میوه خورق داد و بعد از آن پنج بطعم کوفت
که کامی باشد بر من طبله مسوده باشد تا رسیدن به کوفت
خورد و خوردند همین محمود خود در نزد بانی طبایر کردن جره بدستور ۱۲
بسیار میوه خورد و جره را از سفت نماند که خشک و سفت هیچ
کس را نرسد و نیم تو نیم کوفت نیز با کوفت صاب تر کرده بدستور آخر روز
صباح صاب کرده بکلهای در آب لغا داده اند و خوردند و جره باره
خشک و در کس تو فاعل کرد و در فاعل و جع صاب قدر حال کسی که ناله و پشیمانی
و سوزش داده بپزند و ازین نیز در چوبی میوه خورق میوه کوفت صاب
طبله مسوده و مانند نیم و دوم در دست خوردن تا به پخته و پخته و پخته و پخته
ن باز صاب اما اینها را طبله صاب بر طبله طبله و اولی سارو
نیک خور و در آنرا جرکه کوند بدند و جوه مایه و پخته و پخته و پخته
نار مایه کوفت است لیکن اینها را تا مغز تر باشد کوفت و پخته

کرده علم که بپایه براند و طرف آرام و از آن جانور بعد از هر دو

بار و جانور نیز در قسم اول یعنی فصل بالاسطرس

در فصل چهارم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل اول که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل دوم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل سوم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل چهارم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل پنجم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل ششم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل هفتم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل هشتم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل نهم که در کتاب است که در فصل سبت است

در فصل دهم که در کتاب است که در فصل سبت است

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

تو در

[illegible]

[illegible]

[illegible]

و چون در روز هفت کتک را با پنجمه و نهمه پنج گری در لب

چهار گری مانده بخوردنش دید و بر هر طرف دوازده بار و

در هر طرف چهار بار و باز در نو اول در قسم اول و فصل اول

در نه شده در و معلوم کرده است که باید در نیت باشد

در نیت کرد در نیت سر در در هفت گری از نیت کنیم و نیت

در نیت سر در نیت سر در و در چهارم اواره گری نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

در نیت سر در نیت سر در و در نیت سر در و در نیت سر در

بعد از آن روز چهارم از اسناد طلبه و برادر بعد از آن روز
 از دلبه کرد و در روز برادر زاده شد و چون بسیار جسم گاهی بخوره
 و در وقت با بطنی غاصه میجوید و دلبه طلبه و معرا که اندک از خود میل
 اینرا که در برادر داده انداره کونست نیز در شکم برادره بر دره برام
 گرم بخوراد و کونست را نشنید و اما از طعمه برود و وقت موافق با کرد
 و در وقت که در این غاصه و بعد از این که باس روزانه طعمه داری کنند
 و از برادر طعمه عاقل از طعمه در حوصلا شتار موافق چهار کونست باشند
 پیدا و اگر از این باشند بعد از آن انداره و نیز همه نرسند و کد گاهی
 منفری باشند و کونست نیم با کونست معرا اینچه مبداده مانند در معود
 علاقت پیدا کنند و در این کونست که در بطنی عمل نماید که رسا را در
 دور کرده بر دلبه طلبه و در و در و بعد از این در و ال نموده شود و در کونست
 بعد از این طریق سه و دو که جانور را در و ال نموده طلبه چون در و ال
 دلبه نهها کنند بعد از این که کرده و بر سواد و باز دلبه و در و ال
 بعد و ستود داده و دلبه جانور که بر اندک خون که کونست و در و ال

بعد از آن روز که

می کنند او هر روز بنزد حاکم افروخته بند و پهنش در تاقچه می نه
 بن بر داید تا بیدار است مانند طبعه که زبانه از قفسی با بند
 و کلاه متبک است و کلنگ بدین منظره که کلنگ
 که قول از ایدست حبس نور و کلامی بدست رانست گرفته
 و در کف او دارند و دیگری جانور ایدست گرفته در تان و در کف
 از سر فرور آورده خوش است سر و در بوار کفین سر و در کف
 بن تا بد و بوار بن خجای در باب چهارم معروفه که در تان
 و بولی کلنگ و بد با بنظر فنی که چهار سر بر یکار و بر سر
 و ناز و رانبر تا بنم کرده واده گوشت بر لبست که در و در و در
 در از انداخته ز بر نول با بنی کرده واده و دیگر سر جان مذکور
 گرفته بد و صاحب بخار و وال نموده طمانه فر آورده بر اند
 کرده گوشت سبزه و وال آن بنماید و در بنه و بوم بد بطریق و در
 باز و بر نانی چوک گوشت بر لبست بطریق مذکور بر سر
 بنی انداخته ز بر نول با بنی بر سر واده جانور که اند و گوشت

در این مطهره که هیچ چیزی افزوده نمیشود و الا کونست اینست که در این
 کمال از رزق و از حوائج فاضل بکنند تا بطریق باو بی دهد و در چشم
 مرغ علامت آید نشانه دوستی در بیانی آن یکسان خود را نشان دهد و شش
 هر دو بازوی سفید برشته نشانه اول از بلا تر و یک سال در ده
 غایت چون خواست کند سر وید بعد از گرفتن و پنج گزده جانور یا بر کوه
 در آن موی پس بکنند چهار مرغ و بدنی چشم بکشد و در چشم بگذارد
 باو بی چوبی و سحاب و فاض داده و برای او غایت و از خواست
 بگوید و خوش است بکنند بدین دستور که در ده که در عسل خوش
 بکار کرد و در هر دو دست آن پرچه بوسند بکنند و در دست
 در آید و در دست در آید و در کمر بکنند و در دست بکنند و در دست
 که اندک و جانور را بدست خود گرفته و او را نموده از طره نزدیک طاهره
 او روزه غایت چون چشمش کند و در دست و در دست و در دست و در دست
 بنهانی نموده زنجار کرده اندکی از گوشت این داد و در دست و در دست
 خوراند بعد از یک روز و در میان سه چهارم از این عمل کند که در دست

مسافر از یاد

[illegible]

۱۰۹

[illegible]

[illegible]

[illegible]

تاریخ نام و در این شب روز برآمده و با من شب گذشت و این میوه باشد
او چهار نوزدین بخاشین یکی نوزدین است و این است که نیمه روز و
این در این حالت می باشد که نگاه خوش بخندد و لوطیه و دوشه
کوست نوزدین میوه خوراند و آخر روز سه لوطیه کرده است
پدری در آب لکانه شده بر آورده و در لقص چهار بار و یک
مدام در لقمه فلفل بود و غیره لوطیه در دفع اول قسم او بی فصل
اول عین باب جهت مرقوم کرده از او معلوم میوه بخندش
میداده باشد نوع سلیم طیار کردن بحری و بحری که چون کرد
چشمش دوخته در سقف روز و شب و در شب از او آمده است
واری روز و شب از او شب فرو و در شب از او آمده است
پوشند و خوراک بحری بود و وقت از او تا بازده که شد
استاد وقت صبح خوش چهار لوطیه که شمار لوطیه که مالش کرد
نیز از باب تر کرده خوراند و آخر روز یک عدد لوطیه که شد

در این

۱- ابتدا نشسته و در هر روز هفت بار چهار کجک در دو روز بعد از
 خوردن غذا و قبل از خواب و بعد از قیام سه بار چهار کجک
 ۲- تقریباً در روز اول از قسم اول و فصل اول بهین باب چهارم
 در آنکه از آن معلوم نموده میباید که باشد و بعد از آنکه سه روز طلسم
 در آنکه باین قسم اول که از روز چهار کجک تا یکم بوده است و در آنکه
 ۳- در آنکه یک کجک پنج کرده خون او ده بر دلبه یک کجک یک کجک کرده است
 ۴- در آنکه در میان چهار نویسی در آنکه در آنکه در آنکه کرده و خود هم
 ۵- همانند از سر خود آورده اول از آنکه یک کجک سه روز بر دلبه آمده است
 ۶- در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 ۷- در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 ۸- در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 ۹- در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه
 ۱۰- در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه در آنکه

ما فرموده و ای بدین سینه کند که گاه آخر روز چهارم حمله سینه نمود
ما فاشند آنکه خون و بافی آب نشسته سینه و باید و گاهی بی پنج و نه
طبله انداخته شود که در نوح و دوقیم نفس طیار درون سینه بگردد
یکچوره مرتبه بنموده باشد یعنی که در نوح اول سخن ق برای دادن شعله
خوانند سینه از و معلوم کرده شد که کلک است روز و هرگاه که بی یک
مصری است سینه با کونست مرتبه نمرود نموده سینه و سینه تا سینه
نشود و از ابتدای هفته چهارم ما از آن ریحان از باد خری دور زده
بر دلبه نظیر خون داد که خوب و آن کرده بود زین خجسته در باب چهارم
نوشته صاف نموده و طعمه و دلی کرده و با و یکیش بطر نقیصه
اول از فرقه بی سینه فصل برای طیار در میان سینه و سینه داده سینه
کسین سینه سینه با دلی بند و هرگاه خوا که سینه سینه و سینه و سینه
کسین که از سینه داده و سینه سینه سینه سینه سینه سینه سینه

در باب

[illegible]

از حیث تاج کجک خود نس در و ترمط و دو به راجح و مسیح در
کجک خود نس در یکس جنس لغو و کس چهار بار به بخوراند بر
ضرد از درن کجکها پاک نموده مترا بکسوی افزوده کس است بز کفنه
باب نکرده بهند و تحض به روی کجک و توفاعل کرد و غیره بطریقی که در لوح
اولین قسم چند باز مرقوم شده از و معلوم نموده بخوراند کجکها بر و نس
و نیم طریقی زه نوال کردن معی بالا کس و نس اول به نسور من مقد
طبیعی دوال نموده به بار کنند چون جانور و نس طلب نکر و نس در و نس
غاید و نس که آن محک کرده در سوار و د خود به راه افند اگر جانور طرح و نس و نس
غاید و نس که نس جین باز به نسها سخته نس نس نس نس و نس نس
مزینه محل نموده افرال امر بر طلبد است نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس
رفتن افزوده نایا و کرده است حال غاید و نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس
چون در سوار به نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس نس
نس نس

طریق در ضمای

طریق در میان در باب ابتدا مرقوم شده صاف نموده بزرگوارانند
اسم دارم طریق صاف نمودن جمیع جانوران بزرده لکهارکی و این منیل
بدون فصل است فصل اول جلالت این لکهار جسم و این بر دو قسم است
24 قسم اول در طریق ادویه صاف جانور پر کونست زیر دست اخر نور از آب
طعمه هم نموده انداره و بر میده نموده زن ادویه صاف تا مضر یا ضار
نکند و این سرخ سو که بر ماں میزند و میسوزد جزو باده فاعل قرار میگیرد
سینه و دهن از بر کدام یک سرخ و اگر موجود نباشد کبابه و درین وقت نوش
بود در دهن و کبابی و زهری و اندر بخت از هر یک بچندم دانه انداخته
که در دهن بسیار است و میسوزد و قدری آب انداخته حبس کند
بسیار است که با بستر بستر خنک نموده باشد بکسر بر بالا و حبس طبع
نور و خنک باشد و کونست و در حال کرده داده و در تارهای آنرا
بسیار است که جانور انداخته در هر دو دست خود بپزد و دیگری را سازد از آن

فصل اول در وصف طهر آب در دهن جفانده حبیب مذکور و در خلل انداختن
خود و او را در بالا ایستادن و باده جانور را بر دست فاش
و اگر داند که حبیب را بکشد بطور مستقیم کند و چون بود از بکشدی خواهد که
کردند تا نفع شود و بعد از این بر چهار پای آن نده دو سه بار بخوبی گرفته
در کتب آثار آب انداختن چوبش داده سر و خود و پیشانی و پهنه بر چاه
خواهد خورد و در نیم پارس روز را در حبیب مذکور بر او ریخته بطور مستقیم
نماز بخواند تا بکشد و چاه بخیال مقدار پنهانی او درم کند و بسیاری در آن نه چشم
و توره باند برود و سبک یک دور در دستش و چهار کبری است
نقشه انداخته چهار کبری روز نمانده بخورد و در آن است نام با مقدر
نرسد طبعش و در بنوار آن نده تمام است بقاعه دارد و هیچ جهالت
کلیک و آخر روز انداره شش است و در آن یک روز انداره است
چهار کسند و آخر روز انداره پنج کسند فی السحان و در آن یک روز
کون و دل و کونست.

مصبیسم یعنی نیکو و دوسخ خرب را کفایت ازون نهاده محاکمه
بایستند با سیره بشون خشک نموده بکنیم سطح بالای حلال نموده
روفت صبح استوار و در هر دو وقت بکند و دیگر با سرور او در هر هفته
طمانه فرود آورد اول در سه مرتبه قطره آب در دهن او بچکاند و حب
در زبانی اندازد و بیاکت از محصول فرود آورده اند آب به بر سر
چکانند و بعد ازین طمانه بکند بر دست استاده و بکندری طمانه
در دهن بکند چون صبح بخیزد و خوراک بسپارد و دیات را بخیل کوفته و در
آب جوش داده سرد نموده استوار او در هر دو وقت دیگر با سرور او در
در دهن خود گرفته بدین دستور تا بیره آب بکند بطریقی و اذن بایستد
که بکند و اسخوان با روی کلب با قرقه که مثل می باشد سرور او در خالی
در سه تا محصول فرود آورد و آب خنک در دهن خود گرفته و سرور او
در دهن خود کند تا بجهان آب زبانی که حاصل جاف و بپود و بعد از
داری بکند چون از تنه خالی شود بعد از بر طغیان اندک و گاه به سرور او

بهمانی دوم کند

چون در بسیاری در آن مقدار تخم و نور به مانند چهارشنبه و پنجشنبه

چهارم در باب نقد است و در هر یک از اینها

کار خیال تمام با بقدر زینست طوری که تمام است ثواب دارد و برینوای

از ابداره حسن شد که یک و اندر روز آیدم است بنده به نام

و در اندازد و دوازده سینه شکر و آخر روز اندازد سفت

علاج درد و انقباض داری گوشت و صدام روز سوم خون و دل و

و دوم در طوفان و اوراد و صوم و غیره

از بکشد صاف می ماند و اگر سرش فرزند دیگر احصاء نمود و صاف

در نمودن این کتاب که مکتوبه خوارزمی و غیره مذکور

تبراه و نیت به این منتهی خواهد شد که منتهی است به سرحد کمال شریعتی

در این مورد در کتب دیگر نیز نوشته شده است که در این مورد در کتب دیگر نیز نوشته شده است

... و ...

بے خبر خوانند و سچ در لب لعنه در دهن آن احمق

سنة ١٠٠٠

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰

اندر ده پنج گنج است اسفند و بد و صبح چهارم روز خون در کتب
ران آنرا خورده سر کنند و پنج چهارم در طرفی و اذن او به نرمی و مط
و دوری او دور بر آخر در مقدار چهارم حصه کم نموده طبع آید که کتب
بی بر مهره بدند وزن او به نرمی و دوری کم باشد و نکند مسلم
اندر هر کدام یکسره مصری ریزه کرده یکسان در جلی سنجیده بکشد و بد
بعد از آن احتیاج کف و بلغم و حب نبره آب فک و نموده قسمی که بالاد
نیم بسوم در رفسه نچال دیده موافق طبع داری نام و در زیر آن آید
کتاب خورنده بکشد روز بسوم خون و دل و کونست بکشد و او را بد
السنه وزن او به نرمی و دوری چهارم در مقدار کم از مقدار اولی
دیده و در است آنکه یکسره چهارم حصه آب سبزه مصر موافق و او را بد
خور و نکند مسلم یکسره در جلی سنجیده و بد بعد از آن احتیاج کف و بلغم
آخر در دو سینه کتب بانون خورنده در مقدار کمتر طبع و نموده خور
و آب درین سه روز هرگز نباید در چهارم طبع نامی که کرده دیده

فصل

قدری دایم پوشیده است و اگر خون تازه جاری شود علامت زنا دینی
دایم دارد علامت نیست بخت ناره هر قدر که نواند خوردنش از دهن
خوردن بخوراند و اگر خورد همراه حکایتی بقدر خوردن بنس از طعمه خوردن و بد
الصفا بشیر بهیون چند قطره در خن جانور بنس از طعمه بخورد الصفا میخورد
ناره تا کلبه سینه کشیده بدست است داده از بره کز زانده در آنرا
کلبه سینه بنس و آن طعمه کلبه بایست بقیتم در بنس و آن بنس جانور کلبه سینه
بسیار چشم کلبه ز صاف در بنس باشد و ز و احتیاج صاف نشود
بغض حلقه دو نیم مان رخس فقه حلقه زان بر کلبه سینه مان و دو سر و کلبه سینه
حد و این چهار کوفته کوفته کلبه سینه کرده و بر زور بشیر یکی از بن حرمانی
که مذکور نبود و در میان او و بنس از زانده کلبه سینه و بنس از زانده
شیره بر بنس سینه و بنس سینه و بنس سینه و بنس سینه و بنس سینه
جرعه و بنس سینه و بنس سینه و بنس سینه و بنس سینه و بنس سینه
درخت کلبه سینه و بنس سینه و بنس سینه و بنس سینه و بنس سینه

[illegible]

در میان دار و اندک در سیدار و بعد از آن هر دو سینه که از هر یک از آن دو سینه
در میان او و به مسطورنداخته اگر کوفه در به خشک کنی سینه بر کوبی و بر
سینه بر یک نیم سینه بر یک کوفتی از هر یک از چهار تویچه و چهار نیم مات
و شیر به بر لب و موله سیاه و ده نیم مات و دستات طفل و دو تویچه و دو نیم مات
و دو سنج و شراب چهار تویچه و چهار نیم مات نیم را اگر کوفه مقدار و آن
محببت لکهار دارد چاقو زنده را موسم لکهار روزی در مایه و در مده تواند
و هرگاه که چاقو زنده را کند و دیار چاقو کولان روز و آن شده باشد و چاقو
که بر همان سینه یاد در حالی که چاقو زنده را فر صید نیز به مقدار و او را
باز را بدو و در سحر را سه تکه و در نیم شب از طعمه و فست صحرانده و چاقو
لکهار با خون کبک داده منسوب لکهار نو تا یکبار پس اگر صد یافت اند و آن
طعمه مو خون داده سینه یاد و چاقو زنده را و موله و نیم مات
اب نیز به من حکم و به من طریق و در آن سینه را چاقو زنده را
نکهار کوفتی سفید است به چاقو زنده را و چاقو زنده را و چاقو زنده را

بسم الله الرحمن الرحیم

روز سیم، بی از خبر که صلوات نمودن بر ما و او و فرزند

نیکوکاران و پیرایه برکت است و بسبب برکت مدد تو مفضل

سیرا دل و سیرا ناسراب کهری ارده حب بر اید دانه تانسی

سنگار در بر مایه دو مرتبه جانور بدست آمد و هرگاه خواهد

کند و رسید تیرید نمودار و ادل حیات را در دست و دستار

فمنه بن از طعم صبح بخورند و بعد از آن به هر حال که بخواهند
در آن روز به هر کاری که بخواهند بپردازند و در آن روز

بسم الله الرحمن الرحيم

و انداختن طعمه شیرین بخور و به طریقی که در

حسن چمران و کربلای حسین سباه کوفه و بکند فزون

درست نم آن بنده لغو سپاه و لغو معنی کلونی برگزیده بخیرد

[illegible]

این فرود آورده سرحد خوده سرپوش از بر دینست

از شکم افتاد برآورده نگارند که برای برادر سبب چشم بکاری است
و موسیایی و مصر و سیر و سوتی و کاد و ریس و کونف به مکرر را براند و نموده
ایم را با نیش روی که بر کند و پیا صفت انداخته بدست مان داد و نمود
و آنه عدس حبس که بر دارد و در کجا جانور را و در متو را و خوراک با آن بود و در
پیش از طعمه صید و بعد از نگهاری خون کجاست و در مکتول صد بود
تا یکپاس فرزند که را بدین والدانه طعمه خون بخوراند و تنوار یک نیم
عدس و با توده دانه کلوی که در شکم است به طیار شده بود و در بند کور
است به بدست بر مهره و در چون نگاه نفس اندارد و در نرس خون
و در به صید خون و در از کجا را بدین والدانه طعمه خون بخوراند و تنوار یک نیم
جوشن صید جانور مرده که با فرغ نعل مکتول و در کجای است انداخته و در
نرم نهاده است و در نعل مکتول و در نعل مکتول و در نعل مکتول و در نعل مکتول
با سینه بپایان کرده فرود آورده و بر روی آن کجاست و در نعل مکتول و در نعل مکتول
کافور و نوها در از هر کدام یکس مرده است و در نعل مکتول و در نعل مکتول

بمکتول از نعل مکتول

لعل کمر نهوده و سیه خشک کرده مقدار خانه عدس حبیبی که بکشد دارد
 روزی یکبار چنانکه بگوید باراد و عدس و شکر را سه عدد و فلفل و قند
 بود یکدیگر را قدری بخون داده بعد بمخول رود از شکر باید بهتر و الاله طهر
 با بخون داده سیر نماید الصا که جو سن حبیب طهر یکبار را توان که بر من بود
 یکبار و شکر و پنجم نان سرد و را کوفته باز را یکبار سرخ و شکر و کوب
 و دو بار دو و نیم و فلفل صید بود یکبار بخون کحت داده یکبار و دو بار
 در یکبار صید باید بهتر و الاله طهر و بخون داده سیر نماید الصا برای خوش
 طهر یکبار با دیان معنی صوف و لایس ماسره معنی بار بایس و مصطی و رمل
 از هر کدام یکبار سر قفل و عدد دهیم او به را کوفته ریخته بکشد و در روز یکبار
 چنانکه بگوید بود را دو بار و چهار بار سرخ و شکر و سنس مرچ و دو عدد
 بود بود یکبار را اندک خون داده بعد بمخول شود از تانکس بود یکبار
 و الاله طهر و زرد داده سیر نماید الصا که جو سن حبیب طهر یکبار
 و کوفته یکبار و حباب سرد و دم بریده در رقیق باقی

در او نه سفاک انداخته و اندک خون بر نیز در سفاک انداخته بعد از آن
سرو نخورده و در زمین دفن کند بعد از آنکه خاک بر او اندک اندک
انرا کفنه در ساجک نموده بکشد و او را در کفنه بکشد و در کفنه
کوفته و بچشم کفنه دارد و بپازر اندک سرخ و شکر را در کفنه و در کفنه
در کفنه داده بعد از آنکه با طعمه خون و در کفنه بکشد و در کفنه
در طرفی بسین بر مهره و در آن ان کفنه جانور سپاسه و در کفنه
فصل است فصل اول در بیان بسین بر مهره بسینی و در کفنه
کوفته و بسین انرا اندکی نموده در میان بسین بکشد و برای انوار و در کفنه
و بکشد از هر یک دو سرخ طرز و معنی مصری چهار سرخ و در کفنه
و شش اس و بکشد و در کفنه و در کفنه و در کفنه
در کفنه بر دو سرخ و در کفنه و در کفنه و در کفنه
و احتیاط کند که بپاوه از کفنه و در کفنه و در کفنه
طرفی و در کفنه بر مهره و در کفنه و در کفنه و در کفنه

ناله کوان

نی اسرار دهد و بعد بیاست شب ملاحظه نماید اگر در این حال طبع
بر صفت اعیان و این نکرده بآئینه در دست حکم گرفته طبع خود را در
بر صفت را مثل دادن طبع نماید اگر جانور خود بهتر و آینه نیست در عالمی
و اگر در سطحی هم خود را جانور در دست و باری که بر آینه در دست
خود گرفته در خلق انداخته ماکنت از حوصله خود دارد چون جانور نگاه
کرده اند و خون و دل و کونست را آن مرتبه به حلیه زور اندازده داده

هم بصفت خود و فصل دوم در طریق بسن بر صفت سینه و دادن آن
بیار و سینه نرانی کرده که در آن بریان بندی گاه که گوشت مثل سینه
مخودن ناب داده و در آن کرده با گوشت نازیب نهوده مگیده و در دست
بر مرد دست مال نه داده مفید میخند که سینه نو کشتن نهاده آن
شد و بانی دادن بر صفت فسی که در اصل اول جنس ناب در ناف فعل
از فصل سوم در طریق بسن بر صفت سینه و دادن آن ببار و مکرر
بار که در آن بریان بندی مکرر است از آن در آورده مثل بسن

در این باب که در مورد ریهان میگوید
بجمله برقی جانور کلاں معمار بنفشه نمیکند
زیرای نژادش الاهی دانستیم بدو نقل نیم عدد و در این باب که
نیز در این باب که در مورد ریهان میگوید
باب نیم در علاج که در این باب که در مورد ریهان میگوید
فصل اول در علاج که در این باب که در مورد ریهان میگوید
این فروع نموده از بریده که در این باب که در مورد ریهان میگوید
و در این باب که در این باب که در مورد ریهان میگوید
کند بعد از این فروع که در این باب که در مورد ریهان میگوید
باب اول در این باب که در مورد ریهان میگوید
که در این باب که در این باب که در مورد ریهان میگوید
و در این باب که در این باب که در مورد ریهان میگوید
کوفته باب فروع نموده از بریده که در این باب که در مورد ریهان میگوید

و در دانه بزرگ اب خالص نهاده و به خوردن در الصا انداخته بولی جانور حلال
خوردن در خلق انداخته اگر چه ارد با هم شرسد بکانه اب خالص
کند فضل دوم اگر باریک باشد یا باغدا جری و دیگر خورده باشد و فیه از
علاجش نیست از روغن بجز بکانه کند بعد از کندی طبعی که خورده اند
بیم در ساخت پر مهره خافم و علاجش چون جانور پر مهره غلط اندازد
بوی کند بدید اید و اند که بر مهره خام است از خلق طبعی دارلی کند اگر
زین محل خفتند از علاجش نیست احوال این هدی پنج سرخ و نساجی
یعنی جوئی و حلیه در هر یک دو نیم سرخ با بزرگت و در هر یک دو
بد و دو دونه و سفعت معنی گوشت چهارم حصه بول طفل بکتوبه هم را
در این سرخ نساجی و نساجی انداخته بعد از هفت بره
سفال بکانه طرف باشند در نساجی بکتوبه سرخ کرده بکانه
بکانه در هر یک انداخته بکانه از خلق بکتوبه نساجی فطره
خلق جانور انداخته بعد از دو سه بولی طبعی خورده اند اگر این عمل نماید

33

بکتوبه

نساجی

بکتوبه

صاف کنند و قسم اول که در فصل اول باب چهارم ذکر شد از
 معلوم نموده صاف نماید باب باز دهم در بون بند سماوی
 و این بر دو قسم است اول مغلی است که گوشه دارد و خوش
 و در طریق قطره بر دوخته میشود و در رشته بانی می بندد که برای
 گرفتن طمانه و فیت صید بکاری اید و بکفر و رست ای که می گویند و فقا
 جانب است و قطری بون بندن طمانه است اول مایه جفا و اول
 بدین است حکم کرده کلاه را و رکعت چپ گرفته رانست بهام
 و بفرقتن رود و سر جانور بدو است سبانه و وسطی گرفته مایه
 کف دست بفرکتد و بون بند باب دو که دهم انداختن جفا و اول
 بیدون جانور باید که رشته را بر سر بندد و حبه که در سر جانور
 و هم دارد که حبه تنویر بون بکاری اید و مایه و دست از بند
 بر دراج از یکم و زود او و که دراج بنام و دست خوار و مایه
 و رشته رو بند میشود باب سیزدهم در بون بندن ساقه

بازره کوثر

باز که گویند سبزه مفتش و انبوه خونت و اگر هیچ و گنجیدان
در وقت برآمدن بر صد نقاب و زینت بدارد که کونست می برد
نقاش کرده جانور را اسباب گردانند و جانور بلند شود و از ترس و
جوانه خواهد که ستاقین بونند و در جای ساق ستر لاه با پیره و در صحنه
رومانند و اگر جانور در وقت بونند تنی تابی بلند است و الاله
نور و در دست و بگری که بزنند بونند باب چهارم
و در ضمن بلاجب در پای جانور و انرا از کتف معر لاط که خواهد بود و در
باز پیره بونند و چون جانور و طبع خوردن مشغول شود درین فرصت حسن
بر دستر حلقه مقید کرد و باب پانزدهم در بسجده جل نفی زکوله و این
مشکل بود و فصل اول بجهنن مای کلال جسم چون خواهد
بود بر دراج بر اندر بر دو پای جانور زکوله بندد که دراج نباه نونده شود
از کوله نباه بندد و در وقت برآمدن فتالی و در خزانه
و که استنباها از بازی میدهند فصل دوم استنباها

34

که از کوه دریا چسبیده به سبزه چسبیده و از آنجا از بالا محکوم شده جانور را ببرد
و صید از سبزه ببرد و از آنجا دست بآید و دست این و دست آن ببرد
از زیر سبزه ببرد و نه بند و جراحه با سبزه او از این صید باری ببرد
تا از کوه ببرد و از آنجا جانور ببرد و طفل و بنواز و این منتهی بر سر فصل
فصل اول در بیان آن که از کلال چسبیده باید که بر چسبیده از کلال
مندی و با سبزه سبزه یا نقای سخت نکرد که از این بی هم ببرد فصل دوم
و در بیان آن که از کلال چسبیده باید که بر طفل از کلال و از کلال چسبیده
فصل سوم در بیان آن که از کلال چسبیده و سبزه چسبیده و این را ببرد
میدانید که از این بی هم ببرد و فاضل ببرد و باب سبزه چسبیده در
بوسیدن بهر وقت که باید که سرخ رنگ نرم و سبزه را ببرد و طلب
از این رنگ است که اگر وقت آن که نباشد ببرد و این طبع است
بطل کردن بوقت صید و این منتهی بر دو فصل است فصل اول در
کردن بخت که از کلال چسبیده ببرد و فاضل و طلب و غیره

چنانچه گفته شد باید که روزی از دست فرو نیاورد و بیدار ماند
و اگر از بیم در دست نشود معده را بر کف ببرد از طلبیدن مایه بیدار است
باید که هیچ شکر و زرد را و جره را بر مرغ طلبیده و جانور دیگر را بر طبع طلبیده
سبب باید که از این عمل اصلاح پذیر نشود یقین که در معده چیزی بهرسانند
صاف کنند فضل دوم در شناخت بدخوی جانور سماه چشم و دست
کردن آن و این بر دو قسم است قسم اول شناخت در مرغ و در طی و در کله و در
تو و مرغی و در اینها چون در طلبیدن نماید و اندک بر کف در وقت طلبیدن
خون بخشد است باید که چند روز بر دلی طلبیده که بوی تر مایه را سازد
مخرج کرده طعم بوی خون خوراید سبب باید که از اصلاح نماید بسیاری او طعم دارد
از زار و افش کند چون بابر اصل هم درست نشود طعمه داری نباید صاف
نماید قسم هم در شناخت بدخوی شایسته این است که این
کردن آن اگر حال روز بر این بدن بلند شود و مایه رود و اندک سبب
در شب بد آری و طعمه داری کوتاهی کرده است باید که بر مایه عمل از

آر وافی

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

در این کتب که در این محل اصلاح پذیرند و باید که حفاظت نموده

بستر و لایه صید بپاوه بونته بر دبا بد که بر سر آن رسیده جانور را آنجا نهاده
نار از نشسته تب پیت گوشت و کلخ در بونته زنده نگرفته و اگر از آنجا ببرد
که اندو از خواب بیدار گشته نشسته که در غایب کند بیکر نه بدستور که کند
نشسته که در غایب بیدار شود و در بونته جانور را برانده بطریق در دست
بر دستم کند و نرسیده طبل کند فصل دوم در طریق لکار و من سبب
بیت بهی سبزه بکر و در طرف شش گاه طیار نموده بوی میزند
که بهیاد در برده باشد خواهد که صید کند بر آب نوار شده است پس
را بیکر گرفته و بدست لوار و بکر بوی داده و اینرا در اصلاح لکاران
فوشل کنند و یک پیاده یک اجرچی بایست گرفته نیز همراه باشد
و اینها در لوار و پیاده و یک راست در بایه میل در صید کنند چون
بیدار شدند پس از آنکه حسن میل آب مایه بر روی آب است
را انتظاری نبوده که بایره و نرسیده جانور را تبیت نام نموده و صید
کنند از بستر خود و آورده قسم اندازد که است پس میان بر دو لایه

هم که نیکو از رس

ی و از همین بهل اپ ناخنه لی سحما بن برود و است این سحما

میں نے یہ زمین اور وہ لکھا ہے کہ اس کے لئے اللہ اور اس کے خلائق سب کچھ ہیں

سما والاحرار بان طریق شواله آمدند و باز در دست خفا و محکم گرفته

و در او رده بلند و رسوا اندازد و بنوعی ستار و جرج و لک و نر اینها محسن

در دوری را دوست گرفته بمن طریق انوار و نور خود بگویم

کتاب در مورد ابرو گفت صید شیرین و کتاب در مورد ابرو گفت

و در حین و بحری از هر یک از این دو صورت کتب قویست

چون هر ماه و فوسن بحری بحری است این فوسن حج جانور شود

از اسما فوسست این منهنود و این طرفی کفار بادست بانه و مردی

در زلف که در کنار کلال چشمه فکری نینداید و صید نیاید و روبرو

...که از ابرام است که در طریق زاون از زحم جانیه و این منبیل است

فصل اول در بیان ارز و ادون کمال جسم حور خانور سرور و اشرف

... و ...

بر کنند صبح طبعی زنت بزبانکه و آخر روز که شست برنده با خون و آب شستند
این طبع را اولی گویند و بر وجه هر روز میداده باشند لیکن وقت صبح هر صبح
ویده طبعی مجوز انده باشند و در صبح هر روز با یک جانور را یک از بلیه بر
نهند و فوطی بر آداب و در زیران نهند و بر همان را چندین در آید
که جانور را نگاه خواهد بایست و اندر رسید و بهشت بخال گاه جانور را شستند
میکردند مانند و در یکجا که بختش خالص بر قدر خواهد شد و لیکن در غرضش
نیز بایسته در خواه باز شد و اگر که بر بر می آید علی بد الفاس و در صبح هر
و بیش از این درام فنی خال او خفته دارد و دنت بیرون نند و در بنم
و اگر او را باران بار و نیز بیرون آید و اگر از چل مدور برسد از دخت گاه که او
از صبحه بر تبارد و اگر با وجود این که بایستی کند خفا و در فضل بنوم سه
دار و خوراند فضل و مع و طبعی دادن که بر لبها چشم چون شروع زند
بر کنند و خوبان بدن طبعی صبح و آخر روز و در آن بر صبحه و در آن
بسیار در فضل اول پس بایست که لال چشمه مذکور شده بود از دخت

از دخت

[illegible]

و چون از این کوهستان نرسد کوه کوفه و بخت دروغن میطو از آنجا برآورد
چون از این باطلات روغن را بکشد و بریده است در ظرف شیشه یا صیقلی
باز آنکه سه شعله را بکشد و بریده است در ظرف شیشه یا صیقلی
نور است و در آن چهره برآورد و آب برای خوردن کم و در کوزه
خس کند و این روغن را با بره روز و در و بعد از خوردن این یکصد و یک
از چهره برآورد و آنکه تبار و خراطین و بخت بر نور از هر یک است و در کوزه
بویژه و در کوزه ای که از هر یک دو عدد و سیارانه و صلیب از هر یک دو عدد و در کوزه
و این از هر یک دو عدد و سیارانه و صلیب از هر یک دو عدد و در کوزه
روغن زرد و آنکه برآورد و در کوزه ای که از هر یک دو عدد و سیارانه و صلیب از هر یک دو عدد و در کوزه
به باز مقدار یکبار و آنکه تبار و خراطین و بخت بر نور از هر یک است و در کوزه
و آنکه تبار و خراطین و بخت بر نور از هر یک است و در کوزه
روغن خالص تا طعم بکشد و برآورد و در کوزه ای که از هر یک دو عدد و سیارانه و صلیب از هر یک دو عدد و در کوزه
و بعد از این مسکه تا طعم بکشد و برآورد و در کوزه ای که از هر یک دو عدد و سیارانه و صلیب از هر یک دو عدد و در کوزه
باز در کوزه ای که از هر یک دو عدد و سیارانه و صلیب از هر یک دو عدد و در کوزه

و بعد از آن در فرجه درون بطریق کمالی یعنی لا اشر منه و بلا حشمتی و شرفی

در فصل اول فرجه درون جانور بلا غرض نموده در پنجم بر سر شاهر

سایب یکسره و دو برنج با پنجه برکت نایب هرگز و زمازه حل نموده باز را

در چهار برنج و شش در آنش برنج آخر در در نیمه و بد بود آب استی

طیور و الا صفا مشک و مشکوف از هر کدام یکسره و دو برنج و سبزه در

در هر روز زمازه هفت است از درخت بر او در و بر تو کرده از این

در یکسره و شش در آن چهار برنج و چهار برنج و فلفل و سبزه در هر

در الا صفا مار و نامن را آن یکسان و حب از جانب سر و دم دور

در آن یکسره و مشک و دو برنج هر دو را کوفته برای باز سبزه

در چهار برنج یکسره نایب که آن نموده در نیمه و فلفل و حب بد بود آب استی

در الا صفا کلنی یک گرفته بعد از آن یک کلنی و برای شاهر

در کلنی که در نیمه خورد و بعد از آن نیمه خورد و در دایب شکر

در هر روز و فلفل و خورد و الا صفا و به قران و جو ترابی و سبزه

از هر یک یک پیمانه و آب جوی و آنه پنج عدد و زیتون و موند از هر یک یک پیمانه و آرد
در خوراکه بمان بر برشته در مقدار ده دانه اب آنها ده هفت برین
طرف کلی در آن سرخ زده بمان که این در اب مذکور انداخته شود
بدرار و طعم را بر د و وقت باب طور تر کرده بدین و این است که
فصل دوم در علاج فربه کردن جانور را غر و موس و انسان سبزه و سبزه برگ
نیل و بره و برین برابر مزاج نموده و با جلی تجویز اند و در هر طعم و در
این سبزه کوفته و بخت جفت باز چهار سرخ و برای استخوان سس و سرخ
وقت صبح بخوراند و صبح هر چه بشود آورده کوفته و باز به بر فربه و فربه
چند در صبح بخوراند و از هر یک که در صبح و فصل سوم در علاج فربه کردن جانور
لاغر شده در موس و برین است بونست بملک سبزه و در هر سرخ
اب و پنجم جفت بند و پنجم بمان و در اب استخوان و پنجم عدد و در
در صبح جانور انداخته بود از گوشتی و در آن صبح کوفته و در
نیزه با مس که جفت نموده از هر یک که در گوشت خوب صحرای

از هر یک یک پیمانه

[illegible]

اولی چشم اندین و دوم که بعد از چشم جانور است
چون گوشت او را با خنجر بریدند و بعد از آن در دست با انگشتان او را چشم
برین و کشیدند بعد از آن چوبهای بالول اولی است بیده و چشم کشیده با بایچه
سند و بعد از آن در دست رورت بد و باز در انداخته و به طور مستقیم و یکدفعه و یکبار
چشم بند فصل دوم در علاج کل چشم کافور و بچه کل حبلی باب است بده و در
در چشم است بده و افقون و شکری باب است بده و چشم جانور یا بند
سند یا بند باب است و کسم در ساختن از آنی چشم در علاج آن جانور
از زمان افشاندن بخار شده و اما سینه هم برسد و اندک کرانی سودا و چاشنی در
نشان اگر گری آن خوش نهند از سردی و اگر از آفتاب از زردی و اندک اگر گریست
و چشم شل برود فصل است فصل اول در علاج سردی چند برگ ساکوفیه
در آب کاه و سبزه بر او روزه بار و غن خرو و نیم وزن مفرغ نموده بطرفی
از راس آن باب است چهارم مردم کشیده معلوم کرده و جانور یا سر در الصالحه ترکیب
از آب کاه و سبزه بار و غن خرو و نیم وزن مفرغ نموده و در آب کاه و سبزه
سبزه است در آب کاه و سبزه بار و غن خرو و نیم وزن مفرغ نموده و در آب کاه و سبزه

پنجمر برار گرفته و بخند درون سرف هم فروج نموده ناس در الصا بخند بانبند
 ناس بانبند طریقی ناس بعل ایرو الصا نو صاور بار و طن رز سانبند طریقی
 ناس بعل ارد باب مست و ستم در ساخت غلی قخمه و علاج ان داین مشر
 برود فصل سست و بیرون دین مثل مسه بیدانه با و دانه هم رسد دانند که
 که تخمه سست بیدانه سست دین تخمه را نرا سبیده زود نموده برادرده و در
 ایک بی حونه و سبی بانبند اورک هموزن فروج نموده جانیه خرا سبیده با
 و بعد از چهار پنجکاری طعمی که در فصل اول همین باب ذکر بانبند نوازند و اب
 نه مانند الصا سرب جایی که خرا سبیده مال و بعد از چهار پنجکاری طعمی که در فصل
 اول همین باب مرقوم شده نوازند و اب نماید باب سست و ستم در سست
 تنای جود و تنای و علاج سست و این مثل برود فصل سست فصل اول در سست
 تنای جود و علاج ان سست در اندرون خلق رسته مثل حلقه هم رسد اسرار
 طعم نمواند خور و اگر علاج قلعور که پهنر و الانه ریاده از یکوز زرد نماید و علاج
 زرد حوب را مثل ان سست ساخته ملک کو فنه اند و در خلق جانور و اند
 حوی رسد بانبند که فنه زار و در سست و اگر طعمه عن بقدر طعمه در نوازند و اسرار

11

۱۱۱

[illegible]

[illegible]

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

دو کس که بوی خوش خود را در صبا و ارضی و آبی خورد هر یک پنج سحر موثر بکار
خوب بدارد و درخت درون خود بگشاید و بگوید که کوفه مان با درخت عقاب
سبز و درخت سبز آب نهاده و صفت و صفا طوف کالی آب مار
در انجمن شمع کرده بکافان بکافان در آب قدوار انداخته و این را
را بر دو وقت یا طعم و در صبا بوی پنج بدارد و پنج سحر کافور نیم سحر
و در هر یک یک سحر که هر آن نموده و در نیم شب بستره باز کند و در بخور
نیم عدد و وقت صبح در نیمه و در بعد از ظهر طعم و در فصل بهار و در طالع
و در شمره و در روغن کن سیل و مشک هر دو را با هم سائیده و فسی که در
اول باب است و چهارم مرقوم است که از و معلوم نموده تا در سینه و در
الصبا بوی باز بپاشند و ده ماه به باز و چهار ماه به بنفشه و در
در آب تار و انداخته بدست یا در هر گاه آب سفید و در هر چه که در
بگاه با نغمه و در و بعد از در سحر که طعم و در انداخته مصری و در
و در عفران و در بخور و در سحر که بوی خوش کوفه و پنج یا در و در
در هر آن نموده

نموده و دینم حب شد و باز را بعد و دست خوار را که می کشید و در وقت
 بعد از انضمام آن طعمه در الصفا گشت دارد و من در مجلس باز یک
 شمع کوفته یا سربا کبرل نموده و دینم حب شد و باز را بعد و دست
 نگاه در نزد بعد از دوست کبری طعمه خوراند الصفا مصبر و شرف
 مکتوب و دو برج که می کشید سغید نیم شد و باز در من بلاد یعنی جلالت کبرل
 دینم حب شد و باز را بعد و دست خوار را که می کشید و در وقت
 الصفا مال کشید و دو شمع و مصبر و بره کل چند از یک دست کشید و در شمع
 شمع برج کوفته و بجای سربا دینم حب شد و باز را بعد و دست
 دینم حب شد و در وقت خوراند بعد از انضمام آن طعمه در الصفا گشت یک شمع
 شمع برج کبرل نموده و دینم حب شد و باز را بعد و دست خوار را که
 خوراند و بعد از دوست کبری طعمه خوراند الصفا یک شمع و دو برج که می کشید
 و میانی پنج شمع بایست بکبرل نموده و دینم حب شد و باز را بعد و دست
 شمع در وقت خوراند و بعد از انضمام آن طعمه در الصفا گشت و در مجلس از هر یک

و در نیم سینه بکسیخ و در دوج فرقل بکم عدد کوفته و پنجه با سرب دوم
 صندل بار بکود و سبغار بکم عدد و کفاه در نود و دو بعد از دو کهری طبعی و زرد
 الصاخم بکسیخ و در دوج کوفته بار و سبغار بکم عدد و سبغار
 بکم عدد و در وقت خود انداخته از نیم آن طبعی و در الصاخم سوارن را و از سبغار
 سبغ بر جانور دانه و در فصل سوم در علاج دانه که بغیر رسیده باشد و مسای
 و سبغ و در وقت خود بکسیخ و در دوج لعل کرده بکم عدد و سبغ و سبغ
 بکم عدد و کفاه در نود و دو بعد از دو کهری طبعی و زرد و در دوزاب جمل
 نموده بکسیخ و در دوزاب سبغ و در دوزاب سبغ و در دوزاب سبغ
 و این منحل بر سه فصل اول در میان شناخت حکم و علاج آن حکم
 از شک و مانع بهم رسیده باشد سوراخ بینی و اثر و اما سبغ در دوزاب سبغ و سبغ
 جانور را سبغ یعنی در اقیاب بنید و اگر گرمی اقیاب خوشن بکسیخ و در دوزاب
 دانند که از سردی است اگر سبغ این باشد از گرمی است بکسیخ و در دوزاب
 بکسیخ و در دوزاب سبغ و در دوزاب سبغ و در دوزاب سبغ

[illegible]

۱۰
۱۱
۱۲
۱۳
۱۴
۱۵
۱۶
۱۷
۱۸
۱۹
۲۰
۲۱
۲۲
۲۳
۲۴
۲۵
۲۶
۲۷
۲۸
۲۹
۳۰
۳۱
۳۲
۳۳
۳۴
۳۵
۳۶
۳۷
۳۸
۳۹
۴۰
۴۱
۴۲
۴۳
۴۴
۴۵
۴۶
۴۷
۴۸
۴۹
۵۰
۵۱
۵۲
۵۳
۵۴
۵۵
۵۶
۵۷
۵۸
۵۹
۶۰
۶۱
۶۲
۶۳
۶۴
۶۵
۶۶
۶۷
۶۸
۶۹
۷۰
۷۱
۷۲
۷۳
۷۴
۷۵
۷۶
۷۷
۷۸
۷۹
۸۰
۸۱
۸۲
۸۳
۸۴
۸۵
۸۶
۸۷
۸۸
۸۹
۹۰
۹۱
۹۲
۹۳
۹۴
۹۵
۹۶
۹۷
۹۸
۹۹
۱۰۰

در این فصل سوم در بیان ساختن حلقه که نور سید در ضربت
بماند و وقت پختن این دهن و نمیزد و زور سببند خلاصه این است که موسی
نیم سنج و شش کف یکسج و دو دهن یکسج و چهار دهن یکسج و شش دهن
دو سنج و دو دهن یکسج و در نیمه دهن و جای که کلاه دارد و بعد از نیمه این طوره
و قسمی که در باب چهارم نوشته شده معلوم کرده به پاره و در باب پنجم
در علاج از اخن طوره این است که بر فضل است فضل اول اگر انداختن
طوره از هوا لایقی باشد خلاصه این است باید که همان لحظه سیره برگ و سوره
کسبده و زوره قطره سبب و زوره قطره سبب و زوره قطره سبب و زوره قطره سبب
محفوظ که با دهنند و گرم باشد و در وقت که جانور طوره کلاه
و در روز دیگر بر طوره داری انداخته است که او می خورد و با طوره
یکم تو می پختار بد و نکاح استن جای گرم و دهنش سبب با او در
باب مذکور شده یعنی از و الصالحه و الخیرین از طوره و سوره و حلقه

در این فصل

[illegible]

بسم الله الرحمن الرحيم

[illegible]

در کلان کوفته از هر کدام دو سنج و چهار برج مصری مسلم جسیج
مال نه زرد و مخرج نموده چهار کلمات و هفت سنج و پنجاه و دو مال و شش
سنج و چهار برج و دو اوان او و نه قدر و طعمه می که بالا در سینه
بعل از و الصا اندر خونج و مصر و کانی زیری که در سینه مسلم از هر
سنج و چهار برج و مصری مسلم سنج با دو نیم مان در و غن نه
یا از کلمات و شش سنج و پنجاه و دو مال و هجده حبل و اوان او
مر و طعمه می که با دو سمن باب که در فته بکار بر و الصا نه بند
و نسلک مسلم از هر کدام دو سنج و چهار برج و مصری مسلم جسیج
روغن و چهار سنج روغن زرد و مخرج نموده چهار کلمات و سنج
و دو مال و سنج و چهار برج و اوان او و نه قدر و طعمه می که بالا در سینه
مر و طعمه می که با دو سمن باب که در فته بکار بر و الصا نه بند
بجس با دو نیم مان در و غن زرد و اوان او و نه قدر و طعمه می که بالا در سینه

ادویه و طبعه سرد که بالا در همین باب ذکر شد بعمل آید و الاصله بلاد این
 و مصر کوفه و مصری مسلم از تربت نجش ملک مسلم و دوسخ و چهار
 برج باد و بخت به دهن زرد و قروح خود به بازار کماله و صفت سحر و بنجار
 و دمانه سحر و چهار برج و ادون ادویه مذکور و طبعه نجش بالا در همین
 مرقوم است بعمل آید و الاصله و انه الاپی کلاں و فلفل کرد و لکونیکمی سفید کوفه
 مسلم و ملک مسلم و روضن بهلاوه از تربت کماله و دوسخ و چهار برج
 و باد و بنجار به دهن زرد و بخت به بازار و مال و بنجار
 مال و طرفی و ادون ادویه و طبعه نجش بالا در همین باب مذکور شده بعمل آید
 و الاصله و بخت به دهن زرد و بخت به بازار و مال و بنجار
 مسلم و روضن بهلاوه از تربت کماله و دوسخ و چهار برج و باد و بنجار
 مال و طرفی و ادون ادویه و طبعه نجش بالا در همین باب مذکور شده بعمل آید
 و الاصله و بخت به دهن زرد و بخت به بازار و مال و بنجار

لکھا برو باب سیم و ششم در شناخت مای و علاج این جوش منہ و اور
 علاجش ثبت و نسخ پنج پنہائی خورد و دہوت و پنج پنہائی خورد و دہوت
 و زرد و خوب و جوان ہندی لہاز ہر یک سے نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک
 ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ
 قفل کرد و چند فلفلہ راز و پیلا مول و عفرہ و نیلی از ہر یک کو نسخ
 و سہما کہ بران کردہ از ہر یک دو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ
 ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ
 اجمود و باد ہر یک و ملک کش سیاہ چینیہ و فلفل کرد از ہر یک کو نسخ
 یو کو فلفل سے نسخ ہر یک کو فلفل و چینیہ و دہنیم ص بند و پیلا خورد
 انیم مد و ص دہ بعد از دوسہ گہری طویہ خوراند کو کل دہنیم ص و کل ص
 کو فلفلہ ناشنن نسخ فند سیاہ اچھڑاب دہنیم ص ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ
 مد و پکاہ خوراند و بعد از دوسہ گہری طویہ خوراند کو کل دہنیم ص و کل ص
 ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ ہر یک کو نسخ

۱۰
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰

باب پنجم در کوفته لعل در دهن و سیرادی و زعفران از هر یک
سرخ کوفته لعل کرده و دو نیم حبس بیه بار یکجود و بستوار یکجود
بدستور که بالا در دهن است در کوفته و دهن او و به و طبع لعل بر دهن
و شش و در ساختن جود و علاج ان چون جانور بر شود و افتد و سوز
نشت علاجش اینست و نقل و مشقه و سیرادی از هر یک دو نیم یکجود
و زعفران از هر یک دو نیم سرخ یا شیره او یک لعل بود و حبس و بار
یکجود و به بستوار یکجود و ناسا بد و دهنی که با دهن سیرادی
بعد از دهنی با طبع کجک و خون بدستور طبع و داری خوراند و فسی
چهارم کوفته و پنهان به بد و یکجود در آب و شش و سیرادی
در سنده و خوراند و سیرادی و سیرادی و دو نیم با و نوز
سیرادی کوفته و دهن و بر دهن کجک ضرب نموده و سیرادی و دهن
در دهن انداخته باید که در آب جود و سیرادی و آب جود و سیرادی

بسته و برآورده

کتاب

مسلک برادر و به یک آید و خود سبزه یا سبزه انداخته و شربت سرخ

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

50

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

نموده و باغیر از حکم زده با شربت حوت ند چون آب و روغن در خود

دو مرغ در نیمه انداخته وقت صبح بیاز بکنج و چهار مرغ و یک بنار حوض
و دو مرغ بید و دو جایی که نگاه دارد و بعد از دو سه که با طبع خورند
الضحا یک نیم و یک نیم سینه و دو برگ بکاس داب در ظرف کاه
کوته می در زمین کشته و نیز چا کلد است براده و ظرف او و به بر و نهاده شود
و به چون صاب در پوست ابد و گوشت نرم شود ظرف کاه و در آن نهاده
بالا می گویند که نور شتری باشد و پادان از باغ و شش رده جانور را فتنده
دو کوزه بر بالای شش نهاده باره سنجده قوی کند تا با دوزخ و سیرا کلس
طعم بقدر طبع داری خوراند و در روز و کوزه مسطح دارد و دو روز و کوزه
همین عمل یکبار بر دو روز چهارم از کوزه برارد و نیز اسپاره گوشت الضحا
غام درخت پلنگ و برگ سینه و دو برگ سینه و دو برگ سینه و دو برگ سینه
نار حوضی و برگ نیم و برگ کاه و به را کجا کرده در آب انداخته

داده شود

[illegible]

از باره که کند و بگذرد از آب عدو زانسانان نیکو کند و بعد از دو سه مرتبه
القا می شود و با اولاسی می بینی بر او آب نزل کرده از باره که در آمده است و در
ناتسانان نیکو کند بعد از آن هم این طعم خوراندن آب جمل و دویم در شناخت کردی
نموده و علاج این چون جانور از هوای سرد و لاغر شود و خواست آب شرب کند
و آب بمل که نماید علاج اینست که گشت نام و نامش بیاز بکشد و بشمار
کشمی سیخ نگاه دارد و بعد از یکدیگر این طعم خوراندن الکاست و مع سبزی
از کرم و نیم سیخ بنار و سیخ و بشمار سیخ و در نیمه خوراندن و زرد
کرمی طعم و در الکاست و سیخ و در نیمه سیخ و بشمار سیخ
سیخ نگاه دارد و بعد از دو سه مرتبه کرمی طعم خوراندن آب جمل و دویم
در شناخت کند و بحال و علاج این چون جانور در بحال سبزی بسیار کند
و بوی بکشد و بعد از آنست که سیخ با بره سیخ و در الکاست
کرده بکشد و بکشد و بر او زرد و چند از اجزای خردی بالایی

کودانه در دوام

علاج است کتف را در باره بسته و بانس کرم نموده چند مرتبه جالی اندازد
بند بقیه شیب کند الصا روغن بادام به جای مسطور مالد باب فصل دوم
در علاج زخم رسیده این چنینست بر دو فصل است فصل زخم در خون
و خروتن را در ظرف است این کوفته بر زخم اندازد الصا نفکش کوفته در زخم
اندازد و جوی مالون و کچ که در چوبه بوزن برابر کوفته در زخم بر کند الصا
بوسیت درخت بلا سباده بر زخم کند فصل دوم در معالجه کینین
که در کینین در زخم هم میرسد کوفته در زخم بر کرده و من انرا از کینین
ساخته و شیمی کند که با نرسد و بالا پس کل حکمت کند بعد از ده روز
و کرده کرم مرده را دور کرده ادویه نالی که در فصل اول سخن است بکار
بکار برد الصا زنجبیل نری نالی کوفته در زخم بر کرده بدستور مکتور من مسطور
کرده کل حکمت نموده بعد از ده روز کرم مرده دور شده ادویه نالی که
فصل اول سخن است باب مرقوم است بعد از ده روز الصا کوفته بدستور

در زخم بر کرده

[illegible]

باینکه با این سبب در این کتاب در باره سوزن و سوزن زنده مانده و سوزن
بزرگ و در سوزن زنده مانده باب چهارم در شناخت سوزن و سوزن
چون جانور و غیره که در سوزن زنده مانده و سوزن زنده مانده
نیز کرده است و سوزن زنده مانده اب و سوزن زنده مانده
الصا معنیان جوهر سوزن زنده مانده و سوزن زنده مانده
یک هر دو سوزن زنده مانده و سوزن زنده مانده
نیز کرده است و سوزن زنده مانده و سوزن زنده مانده
و سوزن زنده مانده و سوزن زنده مانده
چون جانور زنده مانده و سوزن زنده مانده
دانه با سوزن زنده مانده و سوزن زنده مانده
الصا سوزن زنده مانده و سوزن زنده مانده
بزرگ و سوزن زنده مانده و سوزن زنده مانده

[illegible]

کار فرست نمود انصاف به خوب بشود و انوار و حله بوزن برابر کوفتند
که در نموده بر طایب الیب کتد باب پنجاه و چهارم در علاج یو طره انرا و در سیم
اول با یکدیگر خراشیده خون بر آورده ملک شست و در میان انداخته باشند
داده سر و دست نیم کعبه بدارن این دور کرده بار ملک شست و در میان
از یکدیگر خراشیده خون بر آورده قند سیاه و استخار می کشی و استخار می کشی
بسیار در کمال نموده بالا در فوط الیب کشند و بعد از دور کمری با طوطی می کشند
بدست و طوطی را خوراند و آب هرگز نداده فاما اگر اندرون در پندارند و اگر
سرهای طوطی را بوزن و او در شست و استخار می کشی و استخار می کشی
مخزنه خشک سر کافور را با شستن و سر کافور را با شستن پنجاه و پنجم در سیم
نمی و علاج آن اول بفتار سیاه نموده بعد از آن کس بر روی این سیم کس بر روی
پیرک بر سبزه بختش مثل بر چهار فصل است فصل اول در علاج یو طره

نموده و علاج

فصل در بیان آنکه اوی سبزه جانور را در دست گرفته بر قفسه

بافتند و در جبهه شکم بر دست گیرند و در وقت وزن طعمه اخصا کنند

و طعمه برسد اخصا در میان بتواند از کودی بطول بگوید و موضوع فکانت

نور کرده جانور را از آن که در هر دو یکسخت جانور را از آن باید و کف بر دست

در وقت روز از بول آن کت گرفته باشد فصل دوم در علاج تنگی که

در سینه است و مانند معلوم نمود و کوفه نهادم و نوزد و اما کسی که بداند که طعمه

در سینه است که کوکل پس و مو جریس فصیح بدست می و بوزن برابر است

و سینه بر غنای نسب کرده باله کوکل غده جبهه و باز جبهه نگاه دارد

و جانور را از آن که در دهه مد خطه نماید اگر قصوری باید باشد باز به سوز

باز به سوز که در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست و در دست

نقشه از دو بعد از سوزن ده باز بطرفین مسطور بعمل آرد و الصا جملته
سایده بنده را از زرده قسمی که بالا این و از نافته بکار برود فصل سوم در علاج
کفایت کس که زده از دست و دست اندازد و زده چهار ملا در بعضی هله و
از چرخه ایست که سوزن را بر روی چند مرتبه وای کرده گذارد و در روز دوم
کمی که سوزن را روی سایده بر کفایت مد کور می کشد الصا بی از نا حله
خراسته خون بخورد و تا زنده شود و هر یک بر و بکشد فصل چهارم در علاج
خنده که جرب پیر سانه باشد هله و بیله از و جوب الفه حله خردل طوطه
جوب کوکود و هم را وزن بر سر او و وقت بابت از می آید و نموده و در وقت
انداختن بر آتش سوزان کرده و تلی را از آتش چاک کند و چاک از او بر آرد و در او
نه گود را در زخم بر نموده و بنفشه را نیز از او و مسطور بر که در باله نشین نهاده
باز چاکسته گذارد و بعد از سوزن ده باز بدستور بالا بنقل آرد و الصا در وقت

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله الذي هدانا لهذا...

...والله اعلم...

...والله اعلم...

...والله اعلم...

الحمد لله الذي هدانا لهذا...

...والله اعلم...

...والله اعلم...

...والله اعلم...

الحمد لله الذي هدانا لهذا...

...والله اعلم...

...والله اعلم...

According to f. 2 it is not dedicated
to anybody just written at the time
of Aurangzib. (W. I.'s misreading
of the introduction)

F. K.

W 25

E.S.W. Library

DR. GARY WOOD
AUTHOR'S CLUB
2, WHITEHALL COURT,
LONDON, ENGLAND

Acc. No.

CLASS MK.

PUB.

DATE REC'D. *Oct. 10, 1927*

AGENT

INVOICE DATE

FUND

NOTIFY

SEND TO

PRESENTED *C.A. Wood*

EXCHANGE

BINDING

MATERIAL

BINDER

INVOICE DATE

COST

McGILL UNIVERSITY LIBRARY

ROUTINE SLIP

ANNOTATED. W.

c. Falcons and birds in general.

10.

Dastūru's sayd.

دستور الصيد
210.

A treatise on falconry, the same as described in IVC 619(1), by Muḥammad Ridā b. Muḥammad Yūṣuf. According to this copy, he wrote it in 1073/1662-3, not in 1083/1672-3, as ~~stated in~~ the Calcutta transcript. It is dedicated to Aurangzib (f.2), although originally intended for Ḥasan Ālī Khān. There are ^{in it} apparently no references to earlier works on the subject. The treatise ^sdeals with the usual matters of sorting, training, feeding, treating, protecting by charms, etc., of the falcon. It is here divided into 76 bābs only, not 77 as in IVC 619(1). Their titles are given on ff.2v-4. Of these 76 bābs the copy actually contains only 54, as the end of the MS has been lost. Beginning as in Calcutta copy: ^{در} ^{بیمه و سباسب} ^{بیمه} ^{از ازل تا ابد} ^{در بادشاهی را...} اما بعد، اصنع العباد راسخ الاعفيا محمد رضا

For the purpose of collation the headings of a number of bābs are here given:

- (f.4v) باب اول در معرفت جانورهای کلال چشم و سیاه چشم
- (f.33) باب دوم در شناخت پر مهره خام و علاجهش
- (f.36) باب بیستم در طریق قابو کردن و قبول نمودن آن
- (f.50) باب چهارم در شناخت ضرب رسیده و علاج آن

W 2

ad